

И тъй, Христосъ казва: „Давамъ ви властъ“. Каква властъ? — Властъ въ разумното, властъ въ Любовта. Всичката сила е въ тази властъ именно, и всички трѣбва да стремите да изучавате този великъ законъ на любовта. Сегашната наука, и бъдещата наука, това е науката на Любовта. И тозе законъ на Любовта седи въ следното: трѣбва да обичаме Бога като едно цѣло. А законътъ на ближния, това сж външнитѣ условия. Когато говоримъ за нашитѣ ближни, разбираме проявлението на Бога въ цѣлия козмосъ, а когато говоримъ за нашия ближенъ, разбираме точката, къмъ която се стремимъ въ този козмосъ. Това е Любовта. „Богъ толкозъ възлюби свѣта, че даде въ жертва своя Еднороденъ Синъ, за да не погине всѣки който вѣрва въ Него“. Защо направи това? — За да покаже, че люби свѣта. Цѣлиятъ свѣтъ, това е Синътъ. Всѣки отъ насъ индивидуално прѣдставляваме центъра на Божията Любовь, и ако азъ любя себе си, то значи, че любя Божественото, което се проявява въ свѣта.

И тъй, да любимъ Бога, значи да любимъ това първо начало, което се проявява въ свѣта. Да любимъ ближния си, значи да използваме правилно условията на живота и да любимъ себе си, значи да пазимъ резултатите на тази Любовь. Това е онази узрѣла ябълка, която трѣбва да пазимъ да не изгние. А тя трѣбва да се пази въ тази Божествена житница за далечни врѣмена. Защо трѣбва да се пази? — Поне единъ день ние ще бъдемъ посѣти въ новия животъ.

Казва Христосъ: „Давамъ ви всѣка властъ“.